

Minister Hugo de Jonge bezoekt ONS welzijn in het PieterBrueghelHuis. 'Welzijnswerk is zó belangrijk.'

VEGHEL - Minister Hugo de Jonge was deze maandagmiddag kort te gast bij ONS welzijn in het PieterBrueghelHuis in Veghel. Hij praatte er met ouderen over het belang van maatschappelijk werk, bezocht het atelier en at een worstenbroodje mee.

Lieke Mulder 07-09-20, Bron: BD

Dat de minister Veghel aandeed was niet toevallig. Er lag een al lijntje met Veghel vanwege de nominatie van Esther de Bie én in Veghel sloeg de corona natuurlijk genadeloos toe. Sociaal werker én ouderenadviseur Esther de Bie was vorig jaar een van de drie landelijk genomineerden voor de titel maatschappelijk werker van het jaar, in Veghel wordt ze op handen gedragen. Zelf is ze echter bescheiden, ze vindt dat ONS welzijn, de medewerkers, vrijwilligers én organisaties waarmee wordt samengewerkt alle lof verdienen.

Liefdevol duwtje

Esther de Bie vertelt de minister helder, duidelijk én trots over het belang van maatschappelijk werk. „Je kunt veel met vrijwilligers, maar je hebt professionals nodig om alles in goede banen te leiden, om dingen te organiseren en om ervoor te zorgen dat je mensen aan de arm neemt. Mensen die eenzaam zijn, mensen die slecht ter been zijn. Wij zijn er om mensen net dat liefdevolle duwtje te geven, net over de drempel te helpen om aan activiteiten mee te doen. Maar natuurlijk alléén als we voelen dat mensen eigenlijk wel willen, maar niet durven.”

Johan Huttinga van Sociaal Werk Nederland kijkt vanaf de zijlijn toe: „Waar Esther goed in is, is dat ze héél mooi ondernemerschap en empathie combineert. Ze snapt wat leeft bij ouderen én ziet kansen.”

Gouden dans

Al gaande het bezoek, dat een uur en een kwartier duurt, komen heel wat mooie Veghelse initiatieven langs: Stichting Met je Hart, Gouden Dans, de belondes door vrijwilligers, het atelier en restaurant in Pieter Brueghel, stichting Vivendi, om er maar een paar te noemen. Zo vertelt Tonny Dirckx (88) de minister dat ze aan het gouden dans project heeft meegedaan: „Daar had ik helemaal niet aan mee willen doen. Ze belden me en ik zei: ‘Ik kan nog niet eens mijn ene voet voor de andere zetten. Nee hoor, dat doe ik niet.’ Ze lacht: „Maar ze hielden vol. ‘Probeer het gewoon’, zei ze. Ga een keer mee. Als het niks is, stop je er weer mee’. Nou, ik heb genóten, zestien weken lang.”

Hugo de Jonge praat met een bezoeker van het atelier in het PieterBrueghelHuis © Lieke Mulder

Elke zondag gebeld

Willy en Maria van den Akker zitten naast Hugo de Jonge aan tafel. De minister neemt een hap van zijn worstenbroodje, luistert aandachtig. Stelt vragen, leeft mee. Willy vertelt: „In de coronatijd viel alles weg. Maria kreeg twee keer per dag zorg, maar dat hebben we afgezegd. We waren te bang dat we ook ziek zouden worden. We gingen nergens meer naartoe, de kinderen en kleinkinderen kwamen niet meer, alles viel weg. Het was zo waardevol dat we de afgelopen maanden elke zondag door een vrijwilliger van Met je Hart werden gebeld. Zó waardevol.”

Mensen écht leren kennen

Esther de Bie geeft Hugo de Jonge aan het eind van het bezoek een belangrijke boodschap mee: „Welzijnswerk is enorm belangrijk en wordt alleen maar belangrijker. De zorg gaat steeds meer alleen puur om de zorg. Neem bijvoorbeeld de thuiszorg. Er is steeds minder tijd voor medewerkers om te zien dat mensen bijvoorbeeld vereenzamen. Steeds minder tijd om de mensen écht te leren kennen. Dat zie je overal. Vrijwilligers van bijvoorbeeld ONS welzijn hebben die tijd, maar daarbij heb je wel goede sturing en professionele begeleiding nodig.”

De minister krijgt een aantal lekkere recepten en een pamflet mee, met de titel ‘een **ons welzijn** scheelt een kilo zorg’. Met daarin een roep om meer aandacht voor welzijnswerk: ‘Dat ouderen zorg krijgen is bij wet geregeld, maar voldoende welzijn kunnen ervaren niet.’ En: „Prima dat er bij het ministerie van VWS zoveel aandacht is voor volksgezondheid en sport. Maar hoe zit het met de W van welzijn?’

Emotioneel

Maria van den Akker, over het bezoek van de minister: „Ik ben er emotioneel van. Dit maak je maar één keer mee.” Haar man Willy: „Ik heb echt kunnen zeggen wat ik wou zeggen. En ja, we zijn best wel trots dat er zoveel gedaan wordt hier in Veghel.”

En daar gaat Hugo de Jonge alweer, op naar het volgende bezoek: Leefgoed Veghel, alwaar hem onder andere een rondleiding in het complex van de zusters Franciscanessen te wachten staat.

